

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmislj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vsa leta 28 K, za pol leta 15 K, za četrt leta 8 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vse leto 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poštnina. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljave naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiritistopne petit-vrste po 12 h, če se oznanila jedenkrat tiska, po 10 h če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnštvo naj se bla govoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove alicé št. 2. vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34

Narodna Tiskarna telefon št. 85

„Gospodarska zveza“.

Na zadnja dva dolga naša članka o „Gospodarski zvezi“ smo dobili večeraj naslednji odgovor:

P. n. uredništvo dnevnika „Slovenski Narod“ Ljubljana Kongresni trg.

Temeljem § 19. tisk. zakona zahtevamo, da sprejmete v postavno določenem roku v dnevnik „Slov. N.“ sledeči popravek uvodnega članka, priobčenega v št. 129 z dne 8. junija 1901 pod zaglavjem „Gospodarska zveza“. Ni res, da bi gospod dr. Šusteršič si pustil ekspensarje za „Gospodarsko zvezo“ pri Ljudski posojilnici escomptirati. Res je pa, da g. dr. Šusteršič še nobenega ekspensarja ni imel za „Gosp. zvezo“ in da še nikoli ni dobil niti vinarja za svoj trud, bodisi kot načelnik ali pravni zastopnik taiste. V Ljubljani, 18. junija 1901. „Gospodarska zveza“ v Ljubljani reg. zad. z o. z. Jos. Šiškar, Jos. Jeglič.

To je torej vse, kar je našlo slavno vodstvo „Gosp. zveze“ v naših člankih nerazumnega? Nas veseli! Pa tudi glede dr. Šusteršičevega ekspensarja smo v položaju postreči s pričjo, ki je pripravljena, če treba, izpovedati s prisego, da je nek natančni poznavalec razmer povedal glede ekspensarjev vse to in še veliko več, nego smo pisali mi. Končno pa bodi „Gospodarski zvezi“ tudi povedano, da imamo v rokah pismo pokojnega Maksa Veršca, ki je tudi jako dobro poznal vso Šusteršičevo gospodarsko organizacijo, katero pismo postavlja v prav klasično luč dr. Šusteršičevo — poštrenovalnost.

Duhovski glasovi proti klerikalizmu.

Na Češkem obstoji že mnogo časa živahno gibanje mlajšega, svobodomiselnjega duhovništva proti nasilju in vlado hlepju nekaterih mogočnih cerkvenih dostojanstvenikov, kanonikov in župnikov. Socialne razmere v duhovniškem stanu so tako različne, tako zelo odvisne od sreče naključja, osobito pa od protekcije višjih,

da se ni čuditi, da se je začelo nižje duhovništvo, ki živi v strašni moralni in materijalni odvisnosti, zavedati, sebe in svojih pravic. Odločno zahtevajo dalekosežne reforme, ki bodo onemogočile, da imajo nekateri cerkveni gospodje vsega v največjem izobilju, med tem, ko drugi v kakih gorskih zakotjih v težkem izvrševanju svojih dolžnosti nimajo niti najprimernejših življenjskih pogojev izobraženega človeka.

Inteligentni, odločni duhovi v vrstah čeških duhovnikov posvetili so temu gi banju največjo pozornost in podporo. Ustanovili so pred dvema letoma svoj list „Razvoj“, ki izhaja vak mesec trikrat in se odločno poteza za človeške pravice duhovništva in to ne samo v smislu pravične regulacije gmotnih razmer, ampak sploh v smislu svobode in prosvete. List deluje z vso vnemo na to, da vzbudi v mladih klerikih smisel za napredek in strpljivost do vseh staležev in da zatre ono nekrščansko boričnost in domišljavost, ki danes tako mogočno vlada v duhovniških vrstah. Stari življi, ki se boje za svoje privilegirane pravice, ki se boje, da se omaja njihova nepošteno pridobljena pozicija v narodu, pobijajo ta pokret z vsemi mogočimi sredstvi. Hvala Bogu zaman, ker želja po napredku, želja po zboljšanju sedanjih ne zdravih, uprav nemogočih razmer v cerkvi je tako velika, da se ne da zadušiti; svobodomiselnno duhovništvo pogumno vstaja v boju, ki se bje proti njemu na vseh črtah z največjo krutostjo in brezobzirnostjo. Bore se proti klerikalizmu, ki je v njihovih očeh sramota in skrunjenje vere. „Klerikalizem je zloraba kateregakoli veroizpovedanja v neplemnete svrhe“, to je njihovo prepričanje in v tem smislu delujejo z vso marljivostjo in energijo. Njihov krog se vedno širi, največ pristašev imajo v vrstah mlajših duhovnikov, ki še niso po klerikalizmu tako okuženi, da bi zanimali vsako reformo in vsak napredek iz bojazni, da si ne izkaze karijere. Najlepši dokaz, da padajo njihove ideje na rodovita tla, je njihov list, ki ima preko 800 abonentov in

ki je vedno premajhen, da bi mogel občavati vse dopise in pritožbe iz duhovniških krogov. Vsebina te revije je najrazličnejša; pečajo se z vsemi prasha, pripadajo članke o vedi in literaturi, o socializmu, o ženskem vprašanju, o vsem, za kar se danes naobraženi svet interesira. Osobito pozornost p svedčujejo vsem, kar je v zvezi z duhovniškim stanom. Naravno, da razpravljajo enako tudi o celibatatu, ki se je po njihovem mnenju že zdavnaj prezivel. Navajajo dokaze in slučaje iz javnih listov in sodniških vesti o raznih zločinih duhovnikov, katere je ravno celibat povzročil. Znajo pa tudi ob jednom, da bi mogel hitri preobrat mnogo škodovati, zato predlagajo v začetek, da se obljube in posvečenja polagajo šele s tridesetim letom, ko ima vsak že vendar toliko življenjskih skušenj, da zamore s polno zavestnostjo prevzemati dolžnosti in vezi, katere ga vežejo za celo življenje. Dotlej bi imel biti vsak tak kandidat katehet ali učitelj, osobito pa nekaki župni in duhovni pomočnik. — Tudi bi morala cerkev i pozneje v izvanrednih slučajih dovoliti, da oni, ki uvidi, da ne more izvrševati prevzetih dolžnostij, izstopi iz stanu in sicer, da zo pet postane katehet in nekaki pomočnik duhovnika, a da ima pravico tudi ženiti se, ako hoče. — Mladi naprednjaki so uverjeni da bi bilo za vero in za moralo ljudstva tako razmerje med duhovništvom mnogo koristnejše nego razni pohujšljivi škandalu proti mravnosti, ki so danes pri duhovništvu na dnevnem redu. — Klerikalno časopisje je seveda zbog tega vse raz sebe in oblada pristaše novega gibanja z najgršimi priimki. Nu, ti niso nikaki bojazljivci. Oni niso hinavci, nastopajo odkrito in pogumno. Kako energičen ton vlada v njihovem listu naj ilustrira ta primer:

Seminar v Pragi je v najslabšem stanju. Poslopje je docela nezdravo in naravnost nevarno za življenje. Vladal je tifus, strop jedilnice se je udrl, spalnica so pravi hlevi, temne brez zraka in strahovito vlažne. Klerikalci so hoteli vse to polepsati ali vsaj pred javnostjo prikriti in zamolčati,

ali „Razvoj“ je neustrašeno odkrival in bičal požrešnost in skopost nekaterih kanonikov, ki se skoro zaduše v svoji lastni masti med tem, ko ubogi kleriki žive slabje, kakor kaznenci v ječah. List piše: „Hlevi kardinalove konjarne so res lepo urejeni. Ali so konji gospodu kardinalu res ljubši, kakor njegovi bogoslovci?“

H koncu še nekoliko odstavkov iz pisma nekega kaplana:

„Večina duhovnikov soglašja z Vašim listom ali razni obziri branijo, da bi javno priznali barvo. Da branite pravico in nastopate pogumno proti hinavcem in krivičnikom, služti Vam v čast in vsak resničoljub je na Vaši strani. Mnogokrat sem se intimno in odkritosrčno razgovarjal z svojimi duhovnimi kolegi in vsi so se pritoževali čez strašne razmere, ki vladajo v Kristovi cerkvi.“

Dalje govori o suženstvu nižjega duhovništva, ga pozivlja k organizaciji in pravi: „Kaj ima biti duhovnik in kapelan manj navdušen za svojo osvobodjenje, kakor priprosti delavec? In žalibože, mi smo večji sužnji, kakor ti.“

Redakcija na to pripominja: „Med duhovništvom je v grozni meri razširjen surovi materijalizem, resignacija in topost. Prikopati se do fare, pa naj bo kar hoče!“

Da, da, kakor pri nas! Samo s tem razločkom, da pri nas noben kaplan ne čuti nikakega „suženstva“, ampak je srečen, če sme lizati svojim gospodarjem, zapovednikom in uzorom v vsej dolžnej ponižnosti in pokornosti — pete. Ravno najmlajši so pri nas prava trdnjava in nepremagljiva garda klerikalizma. Tako napredni, kakor na Češkem še dolgo ne bodo. X.

V Ljubljani, 20. junija.
Cesar Čehom.

Kako zelo je bil zadovoljen cesar s svojim sprejemom na Češkem in z vsem, kar je videl v Pragi in drugod, dokazuje najbolj njegovo lastnorodno pismo na namestnika grofa Coudenhoveja. Pismo se

LISTEK.

Bacili ljubezni.

Spisala Marica Strnad.
(Dalje.)

Tudi doktorju so se zdeli ti jour-fixi grozno prazni. Brez sledu je pobegnil parkrat iz družbe, katera ga je tudi končno z nekako resignacijo prepustila njegovi usodi, sosebno odkar se je raznesel po trgu glas, da doktor ogenj nesrečne ljubezni gasi s potoki vinca, in kakor bomba je počila med gospice njegova izpoved, da je le jedenkrat v svojem življenju mislil na ženitev, in še takrat je bil... pijan. Škoda, prav za prav, silna škoda za takega moža. Izgubljena eksistenca...

In takim načinom so bili jour fixi oropani svojega pravega, vzvišenega pomena. Drugih uglednih samcev ni bilo v trgu... malo je manjkalo, da niso pokopali vzbu jene družabnosti, vendar so ostali večerni sestanki na dnevnem redu.

„Ti, Milica, ako se bosta s tem učiteljem gledala tako... tako... hm... saj veš, kaj je... in“...

„Mama, prosim te, kaj pa misliš! Saj, saj... on“...

„Nič, nič ne mislim druzega nego to, da si in hočeš biti pametna dekle, in da

veš, kaj si dolžna svojim starišem in sebi! Lepa punica, izobražena, ki bo dobila povrh še znatno doto, no, in iz dobre, spoštovane rodbine, gotovo se najde zate prej ali slej dobra partija...“

In kakor električna iskra je šinilo Milici v misel: „Mhm! lepa dota, dobra partija, seveda! — in če prav gre vsa lepa dota v dolge „dobre partije“... naslov, na slovo!“

Dobro, da ni bila več mama blizu, kajti Milica je zardela črez ušesa, ko se je zasačila pri vsebini te dalekosežne misli. Bože moj, a misel je misel, človek se je ne more ubraniti. Le to je sreča, da ni lobanja steklena...
To je jezilo Milico, da se v sosedova Tončka uči gosti...
„Oh, treba ji je, niti posluha nima, muzikalična ni, Kumič ne bo imel potrpljenja z njo... Eh, zakaj ne! Dobro plačilo... učitelj... vesel mora biti, če dobi postranski zaslužek, posebno, če hoče biti tako eleganten. In nocoj bo pri sosedu jour-fixe. Veselim se že“, snula je Milica misli; „takt se nama nikoli ne zmeša. Meni se zdi, da se je dečko zagledal vame. Revez! učitelj notarjevo hčer za ženo... Hahaha! To bi se mi smejali po trgu! In mama, mama! Ne, ne Milica, medve poletiva višje višje!... Oh, ta Tončka! Gosti se uči. Ne-

maras se bodo vse gospodične začele učiti. Ah, ah, ah! Nocoj bo humoristično predavanje o nalezljivih boleznih. Vlado (neumnost) učitelj Kumič bo predaval. No, rado vedna sem! Končno me bo pa prosil, naj kaj zaigra — že naprej vem. Plesne vaje nameravajo prirediti. A kje dobiti plesalcev? Da bi le moja mama ne bila tako stroga... Jaz pa sprožim misel, da začnemo diletantske gledališke predstave. To pač to!“

Učitelj Kumič je torej predaval...

„Gospoda slavna! Nikakor vas nočem nadlegovati s suhim, strokovnim razmotiranjem nalezljivih boleznih. Teorija je dolgočasna! Preiščimo rajši praktičnim potom, na podlagi izkustva in dokazov iz življenja, bistvo nalezljivih boleznih. V naše namene bo služila najbolj taka bolezen, katero je že vsak izkusil sam, nemara že po večkrat, ali pa ravnokar boleha za njo, in tako torej začnem s stavkom: „Ljubezen je bolezen“, in sicer nalezljiva bolezen“...

Oh, ta utiak! Gospod notar je zaklical: „Aha!“ in se prav od srca zasmeljal, potrepa je svoji soprogi, katera je postrani opazovala, kam gleda Milica. Grajski gozdar, ki je bil danes po naključju prišel v N. in v zbrano družbo, vprašal je v naglici že ozdravelo učiteljico, ali pritrjuje tovariševim besedam.

„Pst, pst! poslušajte“, bil je njen odgovor. Matere so se skoro nejevoljno pogledovale, gospodje so se smejali, gospodične pa so globoko hodile po sapo.

Kumič je nadaljeval: „Medicina razločuje več vrst nalezljivih boleznih. Nekatere so nevarne le za otroke, druge se pojavljajo samo med odraslimi, tretje zopet, ki se ne ozirajo na starost svojih žrtve. Za provzročitelje boleznih v obče veljajo bacili. Ni je skoro boleznih, katere bacilom bi zdravniki ne bili prišli na sled, a bacila ljubezni niso mogli zaslediti do današnjega dne, zato pa tudi sredstva za ozdravljenje te boleznih ni... To niso malenkosti! Pomislite, prosim! V narodu gre beseda, da je fant le tako dolgo varen pred njo, dokler ne obleče prvih hlačic, potem pa je brez pomoči napram njej, in dekle istotako sluti njene simptome v otročjih šolničkih. In ni vam je pomoči zoper njo. Svoje dni, tako se pripoveduje, sta živela grof in grofica dolgo let brez otrok. Niti bogati milodari, niti božji poti, niti svete maše niso mogle prisiliti neba, da bi ju porosilo s svojim blagoslovom. Končno pa se je obupana grofica zaobljubila, da hoče svojega otroka, ako ji ga Bog da, posvetiti njegovi službi. In glej, črez leto in dan je povila čvrstega sinčka. Grofu je povedala o svoji obljubi. Sklenila sta — obljuba je sveta — dati dečka čim

Meteorologično poročilo.

Vilna nad morjem 206-2 m. Srednji srčni tlak 736-0 mm.

Junj	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura tura v °C	Vetrovi	Nebo	Močnina v 14 urah
19	8. večer	733.7	10.6	sr. zahod	oblačno	
20	7. jutraj 3. popol.	735.5 735.6	12.1 21.0	sl. jvzhod	oblačno sk. oblak.	43.4

Srednja včerašnja temperatura 10.6°, normale: 18-2°.

Dunajska borza

dne 20. junija 1901.

Skupni državni dolg v notah	98.20
Skupni državni dolg v srebru	98.10
Avstrijska zlata rentna	117.95
Avstrijska krona rentna 4%	95.75
Ogrska zlata rentna 4%	117.85
Ogrska krona rentna 4%	92.95
Avstro-ogrsko bančne delnice	1667.-
Kreditne delnice	864.75
London vista	239.72 1/2
Nemški državni bankovci za 100 mark	117.47 1/2
20 mark	23.50
20 frankov	19.04
Italijanski bankovci	90.70
Č. kr. cekini	11.32

Kovaški pomočnik in učenc

se takoj sprejmeta pri (1295-2)

Franu Kastelic-u

kovaškem mojstru v Cerkljici.

Kleparski pomočnik

kateri je zmožen tudi samostojno delati, se takoj vsprejme. Delo je trajno.

Kje? pove iz prijaznosti upravištvo „Slov. Naroda“.

(1310-2)

Parni stroj

4 do 6 konjskih sil dobro ohranjen, prodaja se jako po ceni. (1257-3)

Karl Maintinger

Dunaj, I., Liebenberggasse št. 1.

Lepa hiša

v kateri je večletna trgovina, na dobrem prostoru v Borovnici, se iz proste roke prodaja.

Več pove lastnik Fran Verbič v Borovnici. (1298-2)

Čevljarska obrt

se takoj odda pod prav ugodnimi pogoji.

Kje? pove upravištvo „Slovenskega Naroda“.

(1307-2)

Böttger-ja podganska smrt

za popolno pokončanje vseh podgan, strupa prosta za ljudi in domače živali, à 40 kr. in 60 kr., se dobiva samo

v deželni lekarni „pri Mariji pomagaj“ M. Leustek-a v Ljubljani.

Z uspehom podganske smrti sem bil jako zadovoljen. Po prvem nastavljenju sem našel 18 podgan mrtvih in torej lahko vsakomur priporočam to sredstvo.

Schweinfurt, dne 11. februvarja 1899. (289-20)

L. Kres, mlekarja.

Spretne, solidne potovalne uradnike

(akvizitèrje)

za vse zavarovalne stroke vsprejme proti visoki proviziji, sčasoma tudi s stalno plačo tukajšnji glavni zastop stare, na Kranjskem že dolgo poslujoče tuzemske zavarovalnice Lastnoročno pisane ponudbe naj se pošiljajo pod: „akviziter 25“ upravištvo „Slov. Naroda“.

(1026-12)

Trgovski pomočnik

špecijske stroke, tudi izurjen komptuarist, želi premeniti službo tu ali kje na deželi.

Ponudbe pod „Trajnost“ na upravištvo „Slov. Naroda“.

(1318-1)

Ges. kr. avstrijske državne železnice.

Izvod iz voznega reda

veljaven od dne 1. junija 1901. leta.

Odhod iz Ljubljane j. z. kol. Proga čez Trbiž. Ob 12. uri 24 m po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno; čez Selzthal v Ansee, Solnograd, čez Klein-Reifing v Steyr, v Linc, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj; čez Selzthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifing v Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vari, Heb, Francove vari, Karlove vari, Prago, Lipsko; čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 51 m dopolne osonni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selzthal, Dunaj. — Ob 4. uri 6 m popoldne osonni vlak v Trbiž, Beljak, od 15. junija do 15. septembra v Pontabel, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno; čez Selzthal v Solnograd, Lend-Gastein, Zell ob jezeru, Inomost, Bregenc, Curih, Genevo, Pariz; čez Klein-Reifing v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. Ob nedeljah in praznikih ob 5. uri 41 m popoldne v Podnart-Kropo. Ob 10. uri po noči osonni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo. — **Proga v Novomestu in v Kočevju.** Osonni vlaki: Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novomesto-Straža, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m popoldne istotako, ob 6. uri 55 m večer v Novomesto, Kočevje. — **Prihod v Ljubljano j. z. kol. Proga iz Trbiža.** Ob 3. uri 25 m zjutraj osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, iz Monakova, Inomosta, Franzensfeste, Solnograda, Linca, Steyra, Ansee, Ljubna, Celovca, Beljaka. Ob 7. uri 12 m zjutraj osonni vlak iz Trbiža — Ob 11. uri 16 m dopolne osonni vlak z Dunaja čez Amstetten, iz Lipska, Karlovih varov, Heba, Marijnih varov, Plzena, Budejevic, Linca, Ljubna, Beljaka, Celovca, Monakova, Inomosta, Franzensfeste, Pontabla. Ob nedeljah in praznikih ob 8. uri 38 m večer iz Podnarta-Krope. — Ob 8. uri 51 m večer osonni vlak z Dunaja, iz Lipskega, Prage, Francovih varov, Karlovih varov, Heba, Marijnih varov, Plzena, Budejevic, Linca, Ljubna, Beljaka, Celovca, Pontabla. **Proga iz Novega mesta in Kočevja.** Osonni vlaki: Ob 8. uri in 44 m zjutraj, iz Novega mesta in Kočevja, ob 4. uri 32 m popoldne iz Straže Toplice Novega mesta, Kočevja in ob 8. uri 48 m večer, istotako. **Odhod iz Ljubljane drž. kol. v Kamnik.** Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 6. uri 50 m in ob 10. uri 25 m večer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih. — **Prihod v Ljubljano drž. kol. iz Kamnika.** Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 11. uri 6 m popoldne, ob 6. uri 10 m in ob 9. uri 55 m večer, poslednji vlak le ob nedeljah in praznikih. (4)

Dve košnji

posebno dobre, šest oralov velike senožeči blizu Ljubljane se takoj ceno prodasta.

Vpraša naj se pri upravištvo „Slov. Naroda“.

(1317-1)

Žagar

dobi takoj službo!

Plača po dogovoru. Ponudbe z izkazom dosedanjega službovanja naj se dopolnejo do 1. junija t. l. pod naslovom: Josip Kogovšek, posestnik žage v Idriji. 1300-2

Trgovski pomočnik

izurjen v železnici, kakor tudi

dva učenca

za trgovino se takoj vsprejmejo. Pomočnik, izurjen tudi v špecijski stroki, ima prednost.

Fran Stupica (1258-3)

trgovec z železnino in špecijsko v Ljubljani.

Spreten potnik

se sprejme proti proviziji in stalni plači po zmoglosti pri (1319-1)

Jos. Petriču

tovarniška zaloga papirja v Ljubljani.

Razprodaja.

M. Žargi v Ljubljani Prešernove ulice. (1220-3)

Po znižanih cenah cele zaloge oblek, perila, zavratnikov itd.

za moške, ženske in otroke.

Stajerska **ROGAČKA**
KISELA VODA **Gempel** in Styria-vrelec
SVETOVNOZNANA
OSVEŽUJOČA PIJAGA. Nepresegljiva zdravilna voda.

Zastopnik za Kranjsko:
Mihael Kastner
v Ljubljani. (714-12)

Št. 1603.

Razpis.

(1315)

Trgovska in obrtniška zbornica v Ljubljani razpisuje

mesto konceptnega adjunkta

ki je podela najprej za leto dni provizorično z adjutom 2000 K, potem pa ob zadovoljivem službovanju definitivno z uvrstitvijo v III razred konceptnih uradnikov v smislu zborničnega plačnega in napredovalnega predpisa, potrjenega po c. kr. trgovinskem ministrtvu (2000 K letne plače in 480 K aktivitetne doklade) Definitivno nastavljeni uradniki imajo pravico do pokojnine na podlagi pokojninskega statuta, potrjenega po c. kr. trgovinskem ministrtvu.

Prošnje, opremljene z dokazili o dovršenih pravoslovnih in državoslovnih študijah, o znanju jezikov, o drugačni usposobjenosti in o dosedanjem službovanju, ja najpozneje

do 9. julija t. l.

vložiti pri zbornici.

V Ljubljani, dne 18. junija 1901.

Trgovska in obrtna zbornica za Kranjsko.

Grofa Štefana Erdödy-ja graščina v Jaski na Hrvatskem

prodaja

okoli 800 hl vina lastnega pridelka

iz l. 1898. bela vina in Rizling à hl. 24-30 gl.
iz l. 1900. bela vina in Rizling à hl. 24-28 gl.
iz l. 1898. rudečkasta (Schiller) in iz
l. 1900. rudeča vina à hl. 24 gl.

direktno zasebnikom in gostilničarjem od 5 hl naprej.

P. n. kupce na debelo se postreže s prednostnimi cenami

Grajsko oskrbništvo.

(1289-2)

C. kr. notar
VINKO KOLŠEK
v Šoštanju
otvori svojo pisarno
dne 1. julija 1901. (1293-2)

Žrebanje že v torek!
Glavni dobitek kron **30.000** vrednosti.
Concordia-srečke à 1 krono
priporočila (1083-16)
J. C. MAYER v Ljubljani.

Prva **PREMIER** znamka
The Premier Cycle Co. Ltd.
Coventry (Angleško)

Heb (Eger) in Dunaj, VI.
(Češko). Windmühlgasse 38.
Zastopnik: (658-11)
Fr. Čuden, trgovina s kolesi, v Ljubljani.
Prva **PREMIER** znamka

Cenjenim gostom uljudno naznanjam, da sem prevzela dobro znano
gostilno „pri znamenji“
Radeckega cesta št. 2.
Točila bodem pristni dolenski eviček, črno istrjansko vino, belo Rebulu in priznano izvrstno Dreherjevo mareno pivo v sodčkih in steklenicah, kakor tudi Schwehatsko Beck-pivo v steklenicah.
Vsak čas dobé se gorika in mrzla jedila po zmerni ceni, sprejmejo se tudi abonenti na obed in na večerje.
Glasovir in gitara sta cenjenim gostom na razpolago.
Za obilen obisk se priporočila z odličnim spoštovanjem
Reza Šexander.
(1316)